

egyelőre csak a hadsereg intézőinek térképén van is piros vonalakkal megjelölve, hamarosan áttérjedhet a politikai életre is s akkor Bauer érsek tényleg és nyíltan az összes horvátok nevében mondhatja el kongresszusi miséjét.

Az ilyen dologra, mint ez is, feltétlenül figyelemmel kell lenni, különösen most, amikor az egész monarchiában aggodva lesik, hogy a horvát királyi biztos főlgyógyul-e sérüléséből, amelyet egy horvát fanatikus ejtett rajta.

A kormány a szegedi paprikatermelés érdekében.

— A földművelésügyi miniszter leirata. —

(Saját tudósítónktól.) Tavasszal a szegedi Kereskedelmi és Iparkamara a kormány egyenes intenciójára ankétra hívta össze az érdekelt gazdaközönseget, hogy a hanyatlásnak indult szegedi paprikatermelés fölvirágoztatása és a szegedi paprika világhírnevének rehabilitálása céljából megbeszéljék a szükséges tennivalókat. Az ankéten jelen volt a földművelésügyi miniszter kiküldötte is, aki kijelentette, hogy a kormány a szegedi paprikatermelés föllendítésére a közel jövőben *mintatelepet létesít*, amely arra lesz hivatva, hogy egyrészt a paprikatermelés tökéletesítésének útját egyenesse, másrészt tegyen meg minden lehetőt az óriási mennyiségben beözönlő spanyol paprika kiszorítására. Hogy a kormány gyorsan beváltotta ígéretét, arról *Ghillány Imre* báró, földművelésügyi miniszter ma érkezett leirata tanuskodik. Közli a várossal a miniszter, hogy *saját tárcája terhére a legrövidebb időn belül hajlandó fölállítani Szegeden a mintatelepet*, ha a város nem idegenkedik kis áldozattól. A miniszter a telep céljaira megfelelő terület ingyenes átengedését kéri, azonkívül egyéb áldozatokat, ezek azonban ugyszólván alig számbavehetőek. A földművelésügyi miniszter leirata a következő:

Közismert tény, hogy a *szegedi paprika-termelés az újabb időben jelentékenyen visz-*

szaesett. Ezen visszaesésnek megakadályozása nemcsak Szeged lakosságának, hanem az ország közgazdaságának is fontos érdeke, s azért indítatva éreztem magamat, hogy a visszafejlődés okait tanulmány tárgyává tettelem.

Ezen tanulmány eredményeként jelezhetem, hogy közvetlen okként a *spanyol paprika versenye, közvetett okként pedig a szegedi paprikatermelés külterjessége szerepelnek* oly tényezők gyanánt, melyek a termelés fejlődésére gátolag hatottak.

Azon körülmény ugyanis, hogy a spanyol paprika-import oly árakkal versenyez, amelyek mellett a *szegedi paprikatermelés a versenyt fel nem veheti*, nem az árak mérsékelt vagy alacsonyabb voltában, hanem abban keresendő, hogy a termelés külterjessége mellett a *termelés hozama rendkívül csekély.*

Azok a tapasztalatok, amelyeket a paprikatermelés hanyatlásának kitérésével kapcsolatos tanulmányokból szakközvegem leszűrtek, kétségtelenné teszik, hogy *ezen hanyatlás okai megszüntethetők* s a termelés *nagyban fokozható.* Tapasztalatok szerint ezen hozamot fejleszteni különösebb nehézség nélkül lehetséges, ha a termelők a termeléssel az öntözést kapcsolatba hozzák s így magukat a kedvezőtlen éghajlati viszonyoktól lehetőleg függetlenítik; másodsor pedig, ha a kora tavaszi hónapokban már kellőleg megerősödött melegágyi palántákat képesek kellőleg megművelt területekre kihelyezni.

Mint hogy ily reformok egyszerű felszólítással, vagy érveléssel eredményesen keresztül nem vihetőek s a termelők minden újítástól rendszerint idegenkedve, saját kezdeményezésükből ezen újabb módszert elfogadni alig fogják, *elhatároztam, hogy Szeged város területén egy megfelelő paprikapalánta termelőtelepet létesítsek* abban az esetben, ha a város közönsege e célból, saját érdekében, bizonyos áldozatok hozatalától szintén nem idegenkedik.

Ezen telep beállítási költségei, tekintettel arra, hogy spanyol-fajta édes paprika meghonosítására is kísérletül fog szolgálni és hogy a *berendezés évi egy és fél millió palántatermelés alapulvétele mellett történik, tárcám részéről körülbelül ötvenezer korona beruházást igényel.* Ezen elsősorban is a város lakos-

ságának érdekében hozott nagy kiadással szemben kérem a város közönseget, hogy: 1. a szükséges 6. 1 (2—8) kat. hold területet 4—5 évi használatra ingyen átengedni szíveskedjék; 2. a telep vezetésével megbízandó állami szakközvegem, valamint a munkavezetőnek állandóan a helyszínén kell tartózkodnia. A nevezettek részére szükséges egy szoba és egy szobakonyha s kamra létesítését szintén a város közönsegetől várom; 3. ugyancsak Szeged város közönsegetől várom a terület egy kijelölendő részének felszámítását; sőt a jövő esztendőől kezdve a trágyának a helyszínére való díjtalan szállítását is.

Nem kétlem, hogy a tárcámat terhelő mintegy ötvenezer korona kiadással szemben a város elöttem is ismert terhes pénzügyi helyzete dacára is meg fogja hozni a maga részéről a termeléssel foglalkozó lakosság érdekében szükséges ezen áldozatokat. A palántákat részemről a közönseget javaslatához képest fogom a termelőknél az előállítási ár mellett átengedni, azok a termelők, akik a palánta körül bizonyos, később meghatározandó munkanap teljesítését vállalják, a megfelelő mennyiségű palántát ingyen fogják kapni.

Tekintettel arra, hogy az előmunkálatok megtétele rendkívül sürgős intézkedéseket igényel, *felhívom a város közönseget, hogy a vonatkozó elhatározásáról engem sürgősen értesíteni szíveskedjék.* Megjegyzem, hogy miután a paprikakereskedelem a szegedi paprika egy részének elárulásánál az ugynevezett spanyol paprikát vegyítésül szintén használja, ezen fajta paprikának ottani termelésére vonatkozó kísérleteket tovább folytatni óhajtom s ebből kifolyólag a szokásos bér mellett a szükséges területnek az államilag létesített kertésztelepen való rendelkezésemre bocsátása válik szükségessé.

E célra 10—12 kat. holdnyi terület átengedését kérem. Megemlítem még, hogy a berendezendő telepen kísérleteket óhajtok tétetni a különböző ültetési és öntözési módokkal is, hogy a termelés fokozása érdekében minden azzal összefüggő kérdés teljesen tisztázható legyen.

Tekintettel a szegedi viszonyokra ugyancsak ezen telepen a kutakból való öntözés példáját és gazdaságos voltát is be akarom mutatni,

zám. Majd megtudja a feleletet. Külön lehet négy hét is. Nagyon sok a dolgom.

— Igenis. Boldog leszek, ha a verseim megnyerik Devillier ur tetszését.

Az öreg mosolygott.

— Jól van! De bocsánat, még sok munka vár reám — mondta és eltette a fiatalember kéziratát, mint akinek eszéágába sincs azt valaha megnéni.

II.

Két hét múlva, Caillemard oly pontosan érezte meg, akár csak egy éppen két hétre fölhuzott gép.

— Bátorkodtam szíves engedelmehez képest . . .

Az öreg Devilliernek fogalma sem volt, ki az a fiatal ur, akinek ő „szíves engedelmet” adott a látogatásra.

— Caillemard vagyok, — nem méltóztatik emlékezni?

— Valóban nem.

— Két héttel ezelőtt költeménykötetet hoztam ide. *Álmok* a címe.

Devillier volt annyira előzékeny, hogy olyan arcot vágott, mint aki már emlékszik mindenre. Valami tíz perc múltán egy csomó papiros közül végre kihálászta az *Álmok*-at. Azóta sem látta, hogy írójok idehozta.

— Ugy-e, ez az a kézirat?

— Igenis — felelte a másik dobogó szívvel.

Az öreg vonogatni kezdte a vállát. Egy kicsit küzdött, mit mondjon ő most tulajdonképpen, hogy ezt a fiatal uracsikát ne sértse meg, de azért egyszer és mindenkorra le is rázza a nyakáról:

— Hát biz ezek még egy kicsit gyöngék!

Caillemard, mint valami visszhang rebegte utána nagy félénken:

— Gyöngék . . .

Az öreg most már nyugodtan folytatta, mint aki a két hét alatt egyebet sem tett, csak az *Álmok*-at tanulmányozta.

— Nagyon gyöngék. Legföljebb kettőhárom van a versek közt, amely nyomdafestéket érdemel . . .

— Meg ne haragudjék fiatal barátom, de nem nagyon hiszem, hogy magából valaha poéta lesz.

Amannak az ajkát majdnem zokogva hagyta el a szó:

— Igenis . . .

III.

Négy év múlva. A *végzet* című verseszomorujáték első előadása után egyhangúlag megírták az összes lapok, hogy Mathieu Caillemard személyében született meg a várva-várt nemzeti poéta.

Az ünnepeltnek még arra sem volt ide-

je, hogy a dicsőítő kritikát végig olvassa: megrohanták őt a könyvkiadók. Az első közt volt Devillier.

— Mester, ha *A végzet*-et el is csipte az orrom elől más, van még az ön íróasztalfiókjában egyéb műve is.

Caillemard szerényen mentegődött:

— Ó, kérem, egészen fiatal, gyöngé kis dolgok.

— Mester, ne legyen önmagával szemben ily kiméletlen. Amint ön írt, az nem lehet gyöngé, sem kicsiny . . . Regény? Novellák?

— Nem, versek.

— Hurrá, lássuk!

— Tessék, — szolt Caillemard és átadta az *Álmok*-at.

Az öreg szinte táncba kezdett örömben.

— Hurrá! Hurrá! Hurrá! Győzelem! Ez aztán beszéd! . . . Emlékszik?

A másik még mindig a régi félszeggel felelte:

— Emlékszem!

— En is! Még most is átjárja a gyönyör lelketem, ha ezekre a versekre gondolok. Egy-kettő van köztük gyöngé, de a többi gyönyörű, remek. Remek, ha mondom. Minden sorukra emlékszem . . . Tíz kiadás! . . . Legalább tíz kiadás! . . . A többiek lehetnek poéták, ön a poéta . . .

*** Kizárólag helybeli, hirtel-
Telefon ves asztalosmesterek által
515. készített, elismert jóminő-
*** ségű és bámulatos olcsó

butorok

első kézből csakis az Egyesült
Műasztalosok Butorraklárában
(Szeged, Tisza Lajos-körút 19. szám
alatt, Kertész pékkel szemben) kap-
hatók; esetleg részletfizetésre is